

Klasszikusok képregényben

DANIEL DEFOE

ROBINSON CRUSOE

ÁTDOLGOZTA DAN JOHNSON
RAJZOLTA NARESH KUMAR

DANIEL DEFOE

ROBINSON CRUSOE

VENTUS LIBRO KIADÓ

Az eredeti kiadás munkatársai:

Átdolgozta	:	Dan Johnson
Rajzolta	:	Naresh Kumar
Képszerkesztő	:	Jayshree Das
Színezés	:	Anil CK
Borító	:	Manishi Varshney (tervező), Suresh Digwal (rajzoló), Rajeev Chauhan (színező)

A magyar kiadás munkatársai:

Sorozatszerkesztő	:	Diószegi Endre
Fordította	:	Németh Dorottya és Diószegi Dorottya
Szerkesztette	:	Füzesiné Széll Szilvia

Az elektronikus változat elkészítésében közreműködött:

Grób Krisztián, Pekó Zsolt		
Projektvezető	:	Földes László

www.multimediplaza.com
info@multimediplaza.com

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Daniel Defoe: *Robinson Crusoe*
Kalyani Navyug Media Pvt Ltd. www.campfire.co.in

ISBN 978-963-09-6923-9

Minden jog fenntartva!

© 2009 Kalyani Navyug Media Pvt Ltd
© Ventus Libro Kiadó 2010
© Hungarian translation Németh Dorottya 2010

Felelős kiadó a Ventus Libro Kiadó
és Kereskedelmi Kft. ügyvezető igazgatója

A szerzőről

Daniel Defoe 1660-ban született a londoni St. Giles-ben. Legismertebb műve a sokak által legjobb munkájának tartott *Robinson Crusoe*. Amikor a regény 1719-ben megjelent, azonnal nagy sikert aratott. Ez nagyrészt annak köszönhető, hogy úttörő munkának számított: soha senki nem írt még korábban hasonlót, sőt egyesek szerint ez az első igazi angol regény.

Iskoláit befejezve Defoe a Stoke Newington-i Morton Akadémiára került, amely a nonkonformista keresztény mozgalom oktatási intézménye volt. 1684-ben feleségül vette Mary Tuffley-t, akitől nyolc gyermeke született.

Defoe-nak sok megpróbáltatást és szenvedést kellett elviselnie élete során. Belekóstolt az üzleti életbe és a titkári munkába is, de egyik próbálkozása sem járt sikerrel. Iratok bizonyítják, hogy szinte állandóan pénzzavarban volt, 1692-ben teljesen tönkrement. 1703-ban a nonkonformistákat támogató pamfletek kiadásáért börtönbe került.

A regények és pamfletek mellett Defoe életrajzokat, útikönyveket, folyóiratokat, verseket és újságokat is készített. A termékeny szellemmel megáldott írónak összesen több mint ötszáz művét ismerjük. A *Robinson Crusoe* azonban messze a legismertebb munkája, amit valószínűleg egy Alexander Selkirk nevű ember igaz történetének és kalandjainak alapján írt meg. Bár kezdetben nem egyértelműen szépirodalmi műnek szánta, a mű végül kalandregénnyé alakult, amelyet mindenki élvezettel forgathat korra és nemre való tekintet nélkül. Defoe írói stílusa tényszerű és komoly, a megrajzolt képek életszerűek és valóságosak.

Élete második felében Andrew Moreton álnéven írt, és éppen hitelezői elől bujkált, amikor 1731. április 26-án meghalt.

Robinson Crusoe

A fiatal
Robinson Crusoe

Péntek

Xury

1632-ben születtem. Apám német kereskedő volt, aki Yorkban találkozott anyámmal. Anyám családnéve Robinson volt, az én nevem pedig Robinson Kreutznaer lett.

De ahogy az már Angliában lenni szokott, a mi nevünket is eltorzították, és ma már mindenki Crusoe-nak hív minket.

Két bátyám közül az egyik az angol hadsereg alezredeseként esett el Dunkerque-nél. A másik bátyám sorsáról pedig nem tudok semmit.

Apám azt mondta, ha rá hallgatok, boldog leszek.

Apám azt akarta, hogy jogot tanuljak, én azonban mindennél jobban szerettem volna hajóra szállni.

Könyörgött, hogy ne lépjek arra az útra, amely csak nyomorúságot hoz majd. Családom társadalmi helyzete megkímélhetett volna minden nehézségtől.

Robinson!
Robinson Crusoe!
Készülj
az indulásra!

Rendszeresen összetűzésbe kerültem a szüleimmel a terveim miatt. Ők természetesen minden erejükkel ellenezték az elképzeléseimet.

Egy évig hallani sem akartak arról, amit igazából szerettem volna csinálni. Ekkor fellázdattam. Sem apámnak, sem anyámnak nem szóltam, amikor elmentem otthonról, gondoltam, majd csak megtudják, hogy tengerre szálltam.

1651. szeptember 1-jén felszálltam egy Londonba induló hajóra.

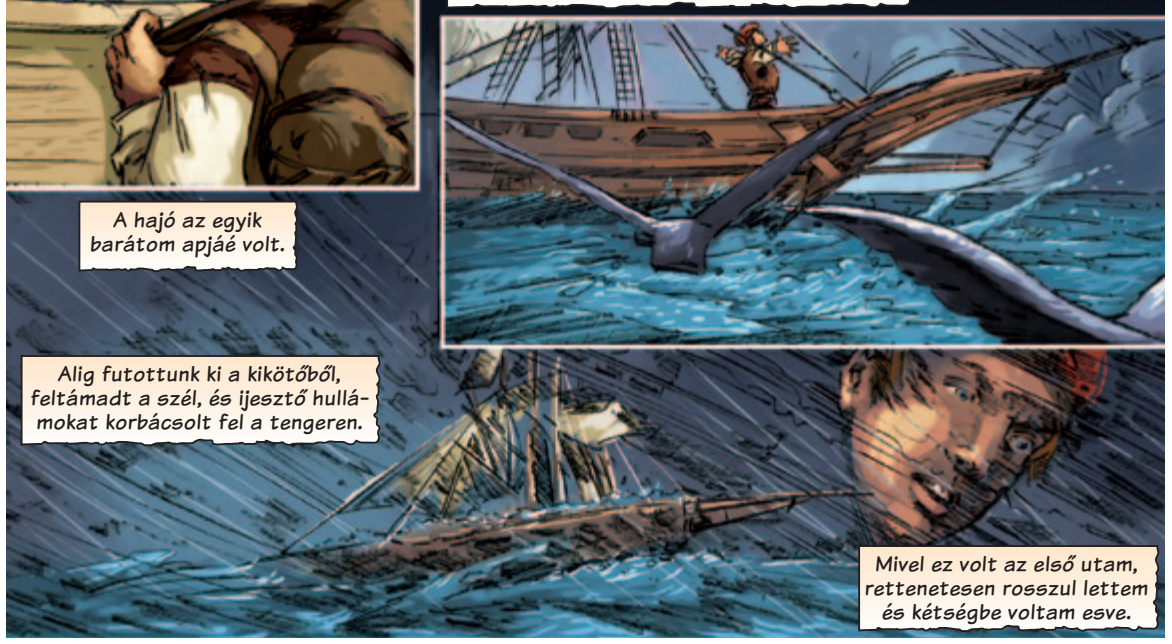
Oh, igen! Hadd kezdődjön el a nagy kaland!

Készen állsz az útra, barátom?

Nem hinném, hogy van olyan ifjú kalandor, akinek nyomorúságai hamarabb elkezdődtek és tovább tartottak volna, mint az enyéim.

A hajó az egyik barátom apjává volt.

Alig futottunk ki a kikötőből, feltámadt a szél, és ijesztő hullámokat korbácsoltt fel a tengeren.

Mivel ez volt az első utam, rettenetesen rosszul lettem és kétségbe voltam esve.

Már láttam, ahogy a tenger elnyel minket. Valahányszor a hajó lesüllyedt a hullámok közé, azt hittem, soha többé nem emelkedünk ki a habokból.

Ebben a különös állapotban sok ígéretet és fogadalmat tettem.

...és soha többé nem szállok fel egy hajóra sem!

Estére az idő is kitisztult, és egy kellemes éjszaka következett.

Azon az egyetlen éjszakán elfelejtkeztem minden ígéretemről, minden eskümről, és minden, a jövőmre vonatkozó fogadalmról.

Kérlek, Uram!
Vigyázz rám ezen az úton! Ha még egyszer eljutok a szárazföldre, esküszöm, azonnal hazamegyek apámhoz...

Ezek a higgadt és bölcs gondolatok egészen addig kitartottak, amíg a vihar el nem csendesült.

Másnapra azonban elállt a szél, lenyugodott a tenger, én pedig kezdtem magam otthonosan érezni.

Amikor egyedül voltam, sokat gondolkodtam a múlttól, és a komoly gondolatok vissza-visszatértek.

De ezektől könnyedén megszabadultam, megráztam magam, és igyekeztem a többiekkel jól érezni magam a hajón.

Azt azonban nem tudtam, hogy hamarosan jön a következő megpróbáltatás, és ezúttal Isten nem hagy kétségeket a sorsom felől.

Nilvánvaló volt, hogy mivel az első intő jelet nem vettem komolyan, valamilyen komolyabb figyelmeztetés elé nézek. Ólyasmi elé, amiről korábban álmodni sem mertem volna.

A nyolcadik napon szörnyű viharba kerültünk, és a többi tengerész arcán is megjelent a rettegés.

Hé, fiú!
Menj le és segíts a szivattyúknál!
Igyekezz, mielőtt elsüllyed a hajó!

Gyerünk
fiúk, ne kíméljétek
magatokat!
Gyorsabban!

Semmi
értelme! A hajó
úgyis mindjárt
megtelik vízzel
és elsüllyed.

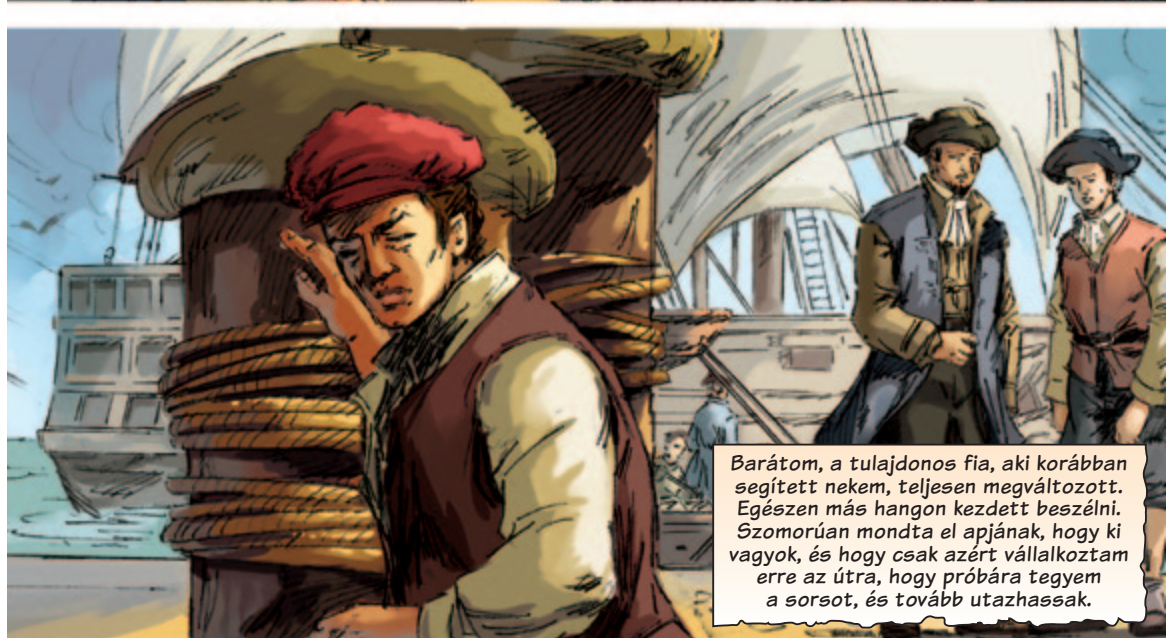
A hullámok hegyként magasodtak
fölénk és három-négy percenként
ránk zúdultak.

A kapitány segélykérő lövéseket adott le
az ágyúkból. Nemsokára egy világítóhajó észlelte
a jelzéseinket, és küldött értünk egy kisebb hajót.

Üggyel-bajjal mindnyájan szerencsésen
partot értünk és besétáltunk Yarmouthba.

Ha akkor visszatérek Hullba, boldogan élhettem volna
az életemet. A végzet azonban olyan erővel sodort
valami más felé, amit nem lehetett megállítani.

Barátom, a tulajdonos fia, aki korábban
segített nekem, teljesen megváltozott.
Egészen más hangon kezdett beszélni.
Szomorúan mondta el apjának, hogy ki
vagyok, és hogy csak azért vállalkoztam
erre az útra, hogy próbára tegyem
a sorsot, és tovább utazhassak.

Fiatalember, nem volna szabad többé tengerre szállnia. Ami történt, figyelmeztetés: magából nem lehet tengerész.

Ezt az utat próbának szánta, és az Ég megmutatta, mi vár magára, ha tovább megy ezen az úton.

Uram, én...

Ialán ez az egész miatta történt velünk. Többet nem teszem a lábam arra a hajóra, amin ő ott van, még ha ezer fontot fizetnek is.

Fogalmam sincs, hogy a barátom és az apja merre ment. Nekem volt egy kis pénz a zsebemben, ezért szárazföldön folytattam az utamat Londonba.

Válaszbanom kellett, hogy hazamegyek vagy tengerre szállok.

Szégyelltem hazamenni. Elképzelttem, hogy kinevetnék, ha beállítanék. Ezért úgy határoztam, inkább Londonban maradok.

Szerencsém volt, mert jó társaságba kerültem, ami nem túl gyakran esik meg egy magamfajta tapasztalatlan fiatalemberrel.

Ő az a fiatalember, akiről beszéltem, kapitány.

Robinson, jöjjön, hallgassa meg a kapitány beszámolóját a legújabb guineai útjáról.

Azonnal szimpatikus lett ez az ember, csodálattal hallgattam a történeteit, és sok időt töltöttem vele.

Azt tervezem, hogy hamarosan visszatérek Guineába, Mr. Crusoe.

Szükségem lenne valakire, aki az asztaltársam és beszélgetőpartnerem lenne. Érdekelné a dolog?

Nagyon is, uram!

Nagyszerű! Fizetnie nem kell az útért, és ha van egy kis pénze, amit be szeretne fektetni az üzletbe, akkor még hasznót is hozhat önnek ez a vállalkozás.

Az első úton negyven fontért vettem játékokat és egyéb apróságot, amivel kereskedni akartam.

A vállalkozás elég jelentős haszonnal járt, végül is háromszáz font nyereségem keletkezett.

A boldogságom azonban nem tartott sokáig. A barátom nem sokkal hazaérkezésünk után meghalt. Sok mindent tanított nekem a tengerészletről, és nagyon hálás voltam neki.

Elhatároztam, hogy ismét útra kelek. Hamarosan újra ugyanazon a hajón találtam magam, most a volt kormányos vezette.

Mielőtt azonban elindultam volna Guineába, meglátogattam a barátom özvegyét, és megőrzésre átadtam neki kétszáz fontot.

A második út során sok szerencsétlenség ért. Minden akkor kezdődött, amikor a hajónk a Kanári-szigetek felé vette útját.

Egyik reggel egy szalehi mór kalózhajó lepett meg minket.

Megpróbáltunk elmenekülni, amilyen gyorsan csak tudtunk, de a mór hajó követett minket, és egyre közelebb ért hozzánk.

Így hát felkészültünk a harcra.

A hajónk azonban csakhamar harcképtelenné vált, három emberünk meghalt, nyolc megsebesült, így meg kellett adnunk magunkat.

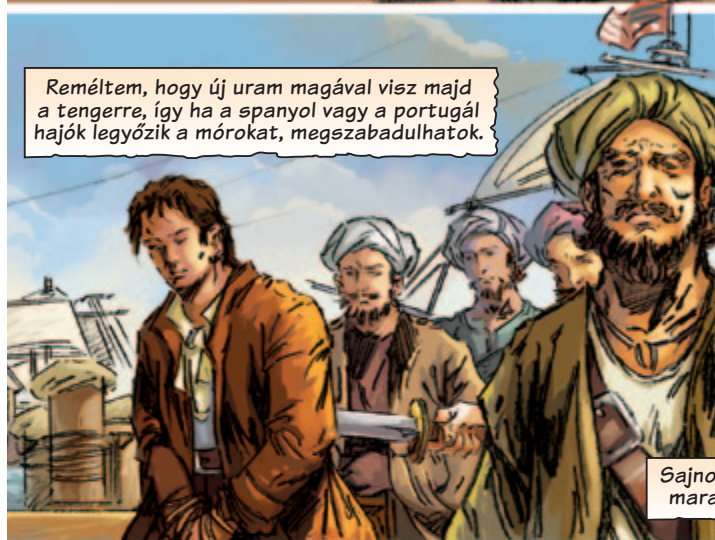
Foglyként hurcoltak minket Szalehbe.

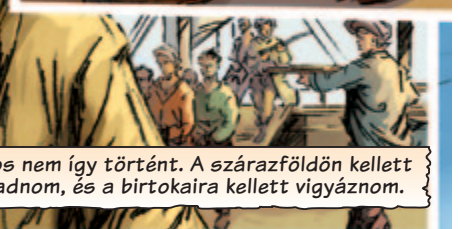
A mók fogságában csak abban bízhattunk, hogy a sors valamiféleképpen kegyes lesz hozzánk.

Rabszolgák lettünk. A hajó legénységét az uralkodó udvarába küldték. Ami engem illet...

Reméltem, hogy új uram magával visz majd a tengerre, így ha a spanyol vagy a portugál hajók legyőzik a mórokat, megszabadulhatok.

...rajtam megakadt a kalózkapitány szeme. Úgy döntött, a személyes szolgálatába helyez.

Sajnos nem így történt. A szárazföldön kellett maradnom, és a birtokaira kellett vigyáznom.

Mégis vízre tudtam néha szállni, és elég ügyes halász lett belőlem.

Mindig ugyanazzal a két emberrel dolgoztam: Moely a gazdám rokona volt, Xury pedig egy fiatal fiú. Ők ketten veztek, én pedig kormányoztam.

Két év fogság után végre remek alkalmam nyílt a szökésre. A gazdám nemrégiben felszerelte a csónakot minden olyan holmival, élelemmel és vízzel, amire vészhelyzet esetén szükség lehet.

Pihennem kell a ma esti ünnepség előtt. Fogd a csónakot, és hozz egy csomó halat, hogy a vendégeim jól érezzék magukat!

Ahogy parancsolod, uram.

Minden a terveim szerint haladt, én pedig ügyeltem arra, hogy semmit se fogjunk.

Itt sincs hal, Moely. Kijjebb kell eveznünk, ha valamit fogni akarunk még ma!

Hiszen nem merünk visszamenni a gazdánkhoz üres kézzel, nem igaz?

Ideje cselekedni.

Eddig nem bántottalak, Moely! Jól úszol, és a tenger is nyugodt. Ússz ki a partra, és nem lesz bántódásod!

De ha a csónak közelébe jössz, átlukasztom a koponyádat!

Hátulról megfogtam Moelyt és villámgyorsan belöktem a tengerbe.

Aztán Xuryhoz fordultam...

Xury, ha hűséges leszel hozzám, nagy emberré teszlek. De ha valamilyen csalafintaságon kaplak, téged is behajítalak a tengerbe!

Én... én... esküszöm, hogy hűséges leszek! Ahová te mész, én is veled megyek mint barátod és társad!

A fiú mosolygott és olyan ártatlan képpel beszélt, hogy nem volt okom kételkedni benne.

Öt napot töltöttünk a tengeren, amikor a móroktól már biztonságban érezhettem magam. Sajnos a vizünk elfogyott, ezért feleveztünk egy folyócskán és kikötöttünk.

GRRRR

Xury kiment a partra, hogy vizet keressen. Féltem, hogy valamilyen állat támadhatja meg, vagy ami még rosszabb...

...vademberekkel találkozik.

Robinson! Nézd! Van vizünk és ennivalónk!